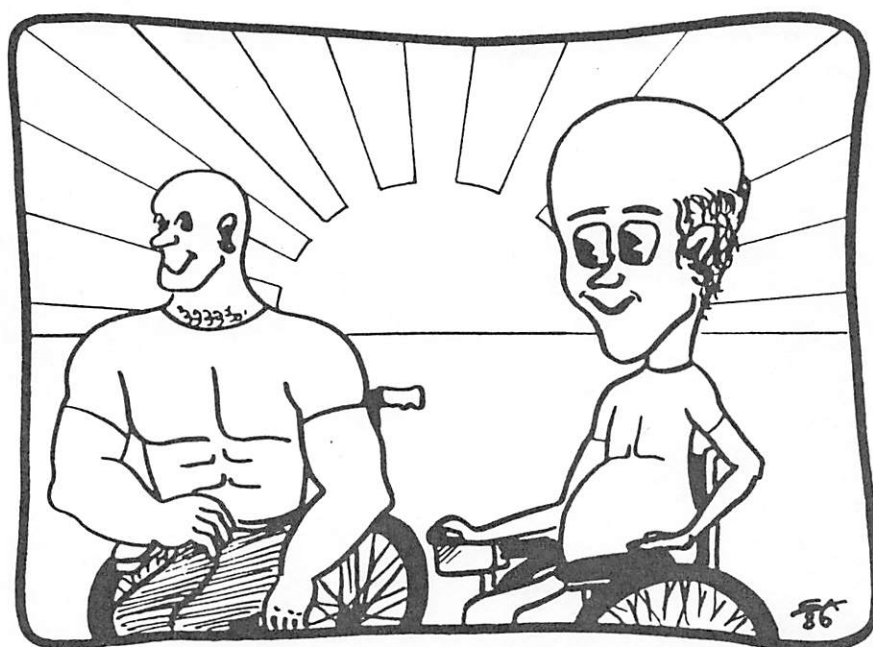

STILETTEN

Organ för ***STIL***

Stockholms Independent Living Förening

DEN LILLE FORSKEL...

tetraens trøst...

STIL (Stockholms Independent Living förening) är partipolitiskt obunden men arbetar handikappolitiskt

för mer personlig makt åt människor med funktionshinder genom kontroll över de tjänster som vi behöver för att kunna leva ett normalt liv

mot förtryck och diskriminering av människor med funktionshinder.

STIL betraktar sig som en del av Independent Living-nätverket, den internationella medborgarrättsrörelsen för människor med funktionshinder.

Stödmedlemsskap i STIL är öppet för alla.

Medlemskap med rösträtt förutsätter eget behov av personlig assistans.

Medlemsavgift stödmedlem 50 kr/år
medlemskap med rösträtt 100 kr/år Postgirokonto 736670-1

Ordförande	<i>Lars-Åke Karlsson</i>	tel 08-40 25 15
Vice ordförande	<i>Bengt Elmén</i>	08-94 98 71
Sekreterare	<i>Eva Söderlund</i>	08-716 22 64
Kassör	<i>Lilian Persson</i>	
Övriga styrelsemedlemmar	<i>Heléna Ericsson</i>	
	<i>Adolf Ratzka</i>	

Suppleanter	<i>Siv Rodrick</i>
	<i>Yngve Beyerstedt</i>
	<i>Barbara Silberström</i>

STILETTEN ges ut 10 gånger om året. Manusstopp är den 1:a i varje månad. Prenumeration ingår i medlemsavgiften.

Redaktion och

ansvariga utgivare: Bengt Elmén och Adolf Ratzka

Postadress: c/o Styrelsen för vårdartjänst
Box 7745
103 95 Stockholm
Tel 08-23 36 50 växel

Besöksadress: Regeringsgatan 67 7 tr

Från redaktionen

Den lilla skillnaden

Apropå vår omslagsbild

Olika förutsättningar

Människorna har olika förutsättningar. Det finns t ex folk som tar cykeln till jobbet. Andra vill inte cykla och tar hellre bussen. Är då dessa människor lata när de utnyttjar kollektivtrafiken istället för att ta sig ett nyttigt motionspass två gånger om dagen? Borde man inte kräva läkarintyg så att endast de som verkligen har skäl ska kunna köpa SL's 170 kort? Ingen kommer förstås på en sådan befängd tanke. Man utgår istället från att trafikanterna kan avgöra själva vilket färdstätt som bäst passar deras behov.

Är vi lata?

Men när det gäller människor med funktionshinder då finns det genast en massa folk som har åsikter om vad vi egentligen behöver. Det har hänt att någon kommer fram till mig på gatan och börjar så här: "Varför sitter du i en elektrisk rullstol? Har du inte sett de killar i TV som klättrar upp för trappor i sina stolar? Om du tränar ordentligt kan du också. Ge inte upp för fan!"

Kommunen aktiverar dig

Det samma gäller personlig assistans. Kommunen t ex känner ett ansvar för att "aktivera" oss d v s vi ska göra så mycket som möjligt själva. Kommunens hemtjänstpersonal ska endast hjälpa till med de göromål som vi inte kan göra. Ofta känner sig personalen "utnyttjade" av oss när vi vill ha sysslor utförda som vi egentligen kunde göra själva.

Vem bestämmer över mitt liv?

Jag utnyttjar mina assistenter skamlöst. De hjälper mig t ex med påklädning av undertröja, skorta och ylletröja fast jag är i stånd att göra det själv. Det tar visserligen sin tid - en timme eller så beroende på dagsformen. Jag borde försöka och ge mitt bästa medan mina assistenter ser på och pedagogiskt hejar på. Men jag avstår. Efter denna timmes motion är jag slutkörd och behöver vila upp mig med mitt andningshjälpmedel i minst en timme. Dessutom vill jag inte slita ut min handled som jag behöver för att sköta böcker för mitt arbete.

Du skall plåga dig!

Det är upp till mig att avgöra på vad jag vill satsa min energi. Omgivningen däremot vill gärna se att vi plågar oss för att vara så lika andra som möjligt. (Kan det vara anledningen till att handikappidrott är så populärt i medierna?)

Var sitter självrespekten?

Vår omgivning ser det som ett nederlag när vi byter kryckor till manuell rullstol och manuell rullstol till elstol. Det gäller i ännu högre grad för personlig assistans. Omgivningens värderingar påverkar oss. Bra karl reder sig själv, heter det. Hur mycket av min självrespekt är avhängigt av att jag "klarar mig själv"? Har jag råd att be om hjälp? Att använda personliga assistenter betyder inte att vi blir vårdpaket utan egna viljor. Fysiskt beroende betyder inte nödvändigtvis emotionellt beroende av någon annan.

Assistans inte skamligt

Vi får inte låta oss påverkas, förtrycka oss själva, inskränka våra liv. Det är inte skamligt att använda personlig assistans. Vi är fortfarande samma individer. Våra närmaste respekterar och älskar oss för vilka vi är och inte om vi använder personlig assistans eller ej.

Independent Living

Independent Living betyder inte att vi förnekar vårt beroende av vår omgivning utan att vi kräver samma rätt som andra att avgöra vad vi vill uträtta med våra liv - med eller utan personlig assistans.

Adolf

MEDLEMSMÖTE I STIL

12 OKT

KATARINA BANG. 80

KL 18.30-21.00

FÖRSLAG TILL DAGORDNING

1. ÖPPNANDE
2. GODKÄNNANDE AV DAGORDNING
3. VAL AV ORDFÖRANDE OCH SEKRETERARE
4. RAPPORT OM KOMMUNBESLUT - BENGT
5. RAPPORT OM STOCKHOLMS TJÄNSTEUTLÅTANDE - LARS-ÅKE
6. FRÅGA OM ÖVERFÖRING AV STOCKHOLMS RUTINER TILL ÖVR KOMMUNER
7. LOKALFRÅGAN - BENGT
8. KFO-MÖTE 17/9 - LARS-ÅKE
9. RAPPORT FRÅN NYNÄSHAMN - BENGT
10. INFORMATIONER I ÄLVSJÖ OCH SKÄRHOLMEN - BENGT
11. UPPSÄGNING AV PERSONLIGA SKÄL - INGRID
12. KFO-UTBILDNING - BENGT
13. LÄMPLIG REDOVISNINGSFIRMA - BENGT
14. ÖVRIGA FRÅGOR:
 - A. ARBETSFÖRDELNING MELLAN STIL OCH STILKOOOPERATIVET
 - B. MEDLEMSUTSKICK: 70 MEDLEMMAR OCH 50 SUPPORTERS
 - C.
 - D.
 - E.
 - F.
 - G.
 - H.
15. AVSLUTNING

ÖVRIGA SAMMANKOMSTER I HÖST: 9/11, 7/12

SEMINARIET I HELSINGFORS 7-9 NOVEMBER:

FÖLJANDE RESER FRÅN STIL: MARGARETA, BENGT, HELENA, EVA, LARS-ÅKE, SIV OCH ADOLF.

DELTAGARAVGIFTEN 500 KR BÖR OMGÅENDE SÄTTAS IN PÅ STILS POSTGIROKONTO, SE SID 2. FLYGET KOMMER ATT GÅ 11.25 PÅ FREDAG MED ANKOMST 13.15 LOKAL TID. ÅTERFÄRDEN BLIR 19.10 SÖNDAG KVÄLL MED ANKOMST 19.20 I STOCKHOLM. PÅ LÖRDAGEN ANSVARAR VÅRA FINSKA VÄNNER FÖR PROGRAMMET MEDAN SÖNDAGEN ÄR RESERVERAD FÖR STIL.

KFO SÄGER NEJ TILL ENSKILT MEDLEMSKAP

SAMTLIGA PROJEKTDELTAGARE HAR NU FÅTT AVSLAG PÅ SINA ANSÖKNINGAR OM ENSKILT MEDLEMSKAP I KFO. ISTÄLLET KOMMER ANDRA VÄGAR PRÖVAS. ETT ALTERNATIV ÄR ATT ANVÄNDA KFO PÅ KONSULTBASIS. ETT ANNAT KUNDE VARA ATT DE DELTAGARE SOM VILL VARA EGNA ARBETSGIVARE UTFÄRDAR FULLMAKT TILL STIL SOM VIA KFO ÄVEN FÖRETRÄDER DESSA MEDLEMMAR GENTEMOT ARBETSTAGARORGANISATIONEN.

INFORMATION PÅ ÄLVSJÖ BOENDESERVICEENHET 6 NOVEMBER

PERSONALEN VID ÄLVSJÖ BOENDESERVICE HAR BETT STIL OM MEDVERKAN I EN STUDIECIRKEL DÄR MAN BL A STUDERAR OLIKA ALTERNATIV TILL BOENDESERVICE. HAR DU LUST ATT VARA MED SÅ HÖR AV DIG TILL BENGT TEL 233650. INFORMATIONEN SKA VARA KL 13.00.

SKÄRHOLMENS GYMNASIUM 13 OCH 20 NOVEMBER

ELEVER OCH ASSISTENTER VID SKÄRHOLMENS RIKSGYMNASIUM VILL VETA MER OM STIL 13 OCH 20 NOVEMBER KL 15.30-17.00. KAN DU KOMMA OCH HJÄLPA TILL SÅ KONTAKTA BENGT.

Hur mäter man behovet av personlig assistans?

Hur många timmar personlig assistans behöver vi? Kan man ha för mycket? Finns det risk för missbruk?

Frågan är inte så lätt besvarad. Det finns många aspekter som kan inte behandlas här. Vad jag vill ta upp här är frågan om vi själva vet vad vi behöver, om vi vågar inse vilka möjligheter personlig assistans kan leda till, om vi vågar ställa krav.

Hur lever "vanligt" folk?

Många av oss som behöver personlig assistans har vant sig vid ett inskränkt liv med assistans endast till det allra nödvändigaste - uppstigning, toalettbesök och uppvärmning av kall mat som man får i ex på helger på en rad boendeserviceadresser ute i landet. Hur ska man då våga drömma om t ex att resa till Kanarieöarna! Det gör ju "vanligt" folk.

Är vi som andra?

Många av oss ser sig inte som vanliga människor, jämför inte sitt liv med de möjligheter som våra syskon, andra släktingar, grannar och vänner har. Det gör för ont att jämt bli påmindt om att man inte har samma möjligheter till utbildning, arbete, familjeliv och fritid.

Vi har det ju så bra!

Härom månaden ringde mig en kvinna som hade hört talas om STIL. När jag frågade hur hon hade det med personlig assistans så svarade hon att det var så bra. Tänk, för en månad sedan hade hennes "samarit" vänligheten att ta henne upp till kaffeserveringen vid Ersta sjukhus så att hon kunde åtnjuta utsikten. Det visade sig att kvinnan nästan aldrig lämnar sin lägenhet. Kanske två gånger om året gör hon en utflykt till en kaffeservering med sin "samarit" som gör det på sin fritid. Jag frågade kvinnan hur ofta om året andra människor dricker kaffe ute på stan eller gör utflykter. Det visste hon inte. Nej, hon hade det så bra.

Den relevanta jämförelsen

Med vem jämför vi vår livskvalité? Representanter från myndigheterna talar gärna om för oss att det har blivit mycket bättre under de senaste 20 åren, att vi borde vara tacksamma för att vi inte bor i andra länder där våra kamrater inte har det så bra som vi. Men dessa jämförelser är ointressanta för oss. Vi lever här och nu.

Vi tränger bort behoven

Du tycker kanske att du som använder ledsagar-servicen 3 gånger i månaden har det så mycket bättre än den stackars kvinnan. Men hur ofta är andra ute på ärenden på stan, handlar, träffar folk? Hur ofta reser dina jämnåriga bort över en helg, tar en charter till sydliga stränder när höstkylan kommer? Det är sällan vi vågar vara ärliga

inför oss själva. Det är smärtsamt. En vanlig strategi är då att intala sig själv att man ha det så bra, att nöja sig med det man har, att inte vara besvärlig. Det leder ingetvart ändå.

Missbruka assistans?

Förra vecka hade jag ett samtal med en kvinna som har ett arbetsbidräde på jobbet. Ibland ber hon arbetsbiträdet att hämta böcker från biblioteket eller skriva på maskin för henne - sysslor som inte har direkt med hennes arbete att göra. Hemtjänst som hon skulle vara berättigad till tar hon inte i anspråk. Den är så dålig, jag avstår hellre, säger hon. Men hon har dåligt samvete när hon "utnyttjar" och "missbrukar" sitt arbetsbidräde.

Vi förtrycker oss själva

Vi måste sluta klaga på myndigheterna. Det är vi själva som är våra värsta förtryckare! När vi har insett att vi är människor med precis lika värde som andra, då kommer vi också att kräva våra självklara rättigheter - inte med klagande och vädjande röst utan med den lugna övertygelsen om att vi har rätten på vår sida.

Adolf

Vi trycker här nedan en teckning som vi fick av ett av offren. Den ska föreställa Bengt med *STILETTEN* i högsta hugget.

Vi hoppas innerligt att allt som skrivs i *STILETTEN* kommer att få samma uppmärksamhet. Det är din tidning. Tyck till. Kom med dina bidrag.

URSÄKT

STIL FRAMFÖR HÄR MED EN UPPRIKTIG URSÄKT TILL DE MEDLEMMAR
SOM NAMNGAVS I FÖRRA NUMRET AV STILETTEN OCH SOM INTE HADE
BETALT MEDLEMSAVGIFTEN. FÖRFARANDET KOMMER INTE ATT UPPREPAS.

Dålig stil ?

En ytterligare reaktion på vårt sätt att påminna medlemmar om medlemsavgiften
En medlem i en annan handikappförening uttryckte sitt ogillande över det sätt som vi driver medlemspolitik. Visst var det direkt att publicera namnen. Men dessa medlemmar hade fått två skriftliga påstöttningar innan dess. Ska vi ha personer på vår medlemslista trots att de inte betalt avgiften? Gör man så i andra handikappföreningar för att visa upp ett så stort antal medlemmar som möjligt för att få bidrag från samhället? Vi tycker det är en fråga om stil.

I FÖRRA NUMRET AV STILETTEN UTLYSTA VI EN DEL LEDIGA JOBB PÅ STILS FRAMTIDA KONTOR. FÅ HÖRDE AV SIG. HÖR AV DIG OM DU ÄR INTRESSERAD. DET KAN GÄLLA SMÅSYSSLOR ELLER FASTARE ARBETEN. REDAN IDAG FINNS MYCKET ATT GÖRA. DU KAN DÄRFÖR REDAN NU KOMMA MED OCH HJÄLPA TILL ÄVEN OM DU TILLS VIDARE INTE KAN FÅ NÅGOT BETALT. RING BENGT TEL 233650.

Vårt behov av positiva förvänt- ningar

**Kan vi leva ett
självbestämt liv? Vem
tror på att vi kan?**

Skadorna finns

Det finns en benägenhet bland allmänheten men även hos experterna och framför allt hos oss själva att underskatta våra resurser och vår förmågan att lära oss något nytt. Visserligen blir man skadad av en uppfostran i ett överbeskyddande föräldrahem eller ett liv på en institution. Jag själv har tillbringat fem viktiga år, från mitt 17. till mitt 22. levnadsår, på en sjukhusavdelning - för barn t o m. Jag blir fortfarande rasande när jag tänker på hur jag blev hämmad i min utveckling som människa, som man. Hur mycket förakt för mig själv, vilket dåligt självförtroende jag fick impräntat under den tiden. Hur många år det tog att komma över det värsta, hur mycket arbete som fortfarande återstår!

Att kunna misslyckas

Vi människor är inga statiska varelser, så länge vi lever finns det hopp om förändring. Men för att kunna repa oss efter sådana djupa skador måste vi ha möjligheten att själv formulera vad vi behöver, vad vi vill uppnå. Vi måste få chansen att testa vilka planer är som realistiska och vad som tills vidare måste förbli dröm. Det innebär att vi måste kunna misslyckas. Man kan

ju aldrig lyckas om det inte finns motstånd, svårigheter och en reell chans att misslyckas. Utan att lyckas med något som man ha åstadkommit alldeles själv kan man inte förvärva självförtroende.

Vad duktig du är !

Vi måste alltså ha rätten till att kunna misslyckas. Men samtidigt behöver vi uppmuntran och tron på att vi kan lyckas. Men hur ofta möter vi positiva förväntningar från vår omgivning? Vi alla känner igen de situationer där folk blir förvånade över att en som är så fruktansvärt handikappad att den måste sitta i en elstol kan läsa på universitet, ha ett yrke - kan överhuvudtaget öppna munnen och tala ! Hur duktig du är, får man höra. Fast de rör sig om saker som man tar för givet för alla jämnåriga. Det måste ju betyda att man inte förväntat sig det minsta.

STIL bara för eliten ?

Det finns alltså anledning att tro att många i vår omgivning inklusive sådana personer som har det som sitt yrke att bistå oss överdriver de svårigheter som vi kommer att möta när vi lämnar föräldrahemmet eller flyttar från en institution till ett normalt liv. När jag berättar vad STIL-projektet går ut på, får jag ofta reaktionen att det är ingen lösning för alla. Det är enbart ytterst få som kan klara det. Så talar ofta människor som har det som yrke att hjälpa oss. (Det finns undantag - läs om detta i "månadens ros".)

Ska jag vara svag så att du ska känna dig stark?

Vilket intresse har de när de vill se oss som svaga och osjälvständiga? Inte behöver de vara rädda om sina arbetsplatser. Det finns mycket i samhället där människor som har den rätta attityden och utbildningen kan engagera sig i. Kan det finnas ett behov att veta att det finns "svaga" människor? Är det inte så att om man kan hjälpa en som är "svag", då får man känna sig "stark". Ju "svagare" min skyddsling är i mina ögon, desto "starkare" blir jag.

STIL har inga klienter

Vi måste vara mycket uppmärksamma på sådana tendenser hos oss själva. Jag känner till föreningar som har en icke-funktionshindrad kurator på kontoret för att hjälpa medlemmarna. Ibland har jag hört att medlemmar betecknas som "klienter" - ja t o m "patienter"! Inom STIL får vi aldrig dela in kamrater i medlemmar och klienter. Vi förväntar oss att de som kommer till STIL gör det för att kämpa för sin egen sak. STIL kan inte göra något åt dig. Det är endast du själv som kan det - om det ska verkligen bli en förändring i ditt liv. Du har resurser. Använd dem, så att även vi andra kan ha nytta av dem.

Adolf

Kommunal stoppar handikappsamariter

□ Handikappade i Stockholms län har bildat en kooperativ förening för att själva anställa hemsamariter. Flera kommuner har beslutat att ge ekonomiskt bidrag till löner och administration.

Men i Stockholms kommun har Kommunals avdelning satt stopp för de handikappades försök att själva få avgöra vilka som ska hjälpa dem.

– Det kommer att bli synd om dem som anställs av de handikappade, tror ombudsman Gun Henriksson på Kommunals avdelning 1.

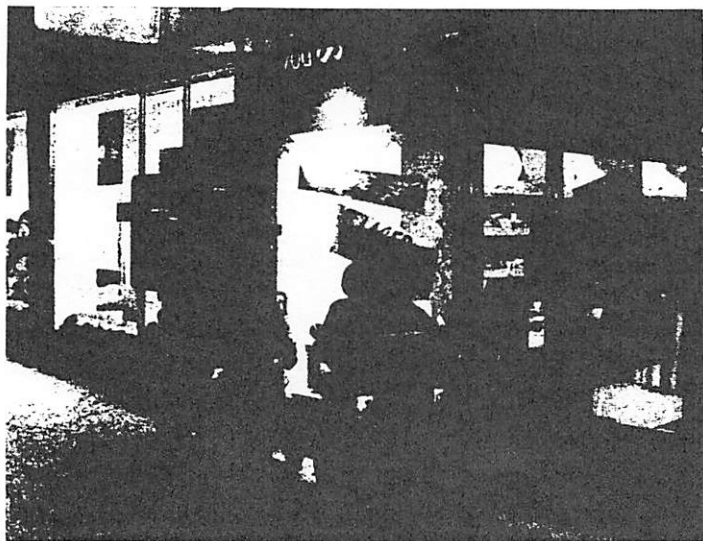
De handikappade som har bildat kooperativet Stockholms Läns Independent Living är missnöjda med hemtjänstens service. De får inte alltid hjälp när de behöver. Dessutom gör personalomsättningen i hemtjänsten att det många gånger är ett obekant vårdbiträde som kommer, ett vårdbiträde som inte vet hur den handikappade vill ha det.

Därför gick cirka 25 handikappade i Stockholms län samman i en kooperativ förening, tecknade avtal med Kommunalarbetsförbundet och började söka bidrag för att själva anställa "assistenter".

Personlig assistens

– Vi vill ha en mer personlig assistens än hemtjänsten kan ge oss, förklarar Adolf Ratzka som sitter i styrelsen för kooperativet.

Han tycker själv att det är jobbigt med de ständigt nya

De handikappades försök att i ett kooperativ själva anställa hemsamariter stoppas i Stockholm. FOTO: TOMMY NILSSON

personer som kommer hem till honom för att hjälpa honom i de mest intima situationer.

I Nacka kommun har socialnämnden beslutat att skjuta till pengar så att medlemmar i kooperativet själva kan anställa personer som hjälper dem. Samma beslut har socialnämnden i Haninge fattat.

Stopp i Stockholm

Men i Stockholm, där kooperativet har flest medlemmar, har det blivit stopp. Eftersom några av kooperativets medlemmar i Stockholm vill ha hjälp både från hemtjänsten och från egna assistenter hoppas de att kommunen vill gå samman med kooperativet och projekthanställa de assistenter som de handikappade vill ha.

Kommunen vände sig till Kommunals avdelning för att få facket att skriva på ett avvikelseavtal, som ger kommunen och kooperativet rätt att låta de projekthanställda arbeta mer än 40 timmar i veckan.

Och det var där det blev stopp.

– Jag skriver aldrig på något avvikelseavtal, säger ombudsman Gun Henriksson.

Hon är överhuvudtaget emot att handikappade själva anställer assistenter.

– De handikappade kommer att "äta upp" dem som anställa, säger Gun Henriksson. De handikappade har ingen som har förståelse för att anställda har ett privatliv också.

CHRISTINA NYGREN

STILETTEN KOMMENTERA BARA DENNA ARTIKEL GENOM ATT PÅ NÄSTA SIDA TRYCKA GÄLLANDE AVTAL MELLAN SKAF OCH KFO SOM INNEBÄR ATT STIL, OAVSETT VAD LOKALA FACKET TYCKER, HAR RÄTT ATT BLA. TILLÄMPA S K INTERMITTENT ANSTÄLLNINGSFORM, SOM INNEBÄR ATT VARJE ARBETSTILLFÄLLE ÄR EN NY ANSTÄLLNING. NÅGON TILLSVIDAREANSTÄLLNING FÖRELIGGER ALLTSÅ INTE.

FÖRHANDLINGSPROTOKOLL

Ärende: Förhandlingar beträffande SKAF-avtalets tillämpning på s k assistenter anställda vid föreningen Independent Living i Stockholm (STIL)

Parter: Kooperationens Förhandlingsorganisation (KFO) och Svenska Kommunalarbetareförbundet (SKAF)

Tid och Plats: 1986-04-30 samt ett antal sammanträffanden vid olika tidpunkter, KFO:s och SKAF:s kontor

Närvarande för KFO: P.E. Lundqvist

för SKAF: Jörgen Lans

§ 1 Parterna konstaterade att föreningen STIL är medlem i Kooperationens Förhandlingsorganisation samt att föreningen under cirka 2 år avser att driva ett projekt innebärande att föreningen STIL anställer s k assistenter, vars huvudarbetsuppgift är att efter behov ge assistans åt föreningens medlemmar.

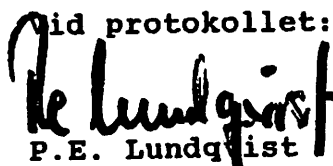
§ 2 Efter ett antal gemensamma överläggningar och kontakt med olika myndigheter enades parterna om:

- att med giltighet fr o m 86-06-01 och 2 år framåt i tiden tillämpa vid varje tidpunkt gällande avtal mellan KFO och SKAF avseende allmänna bestämmelser för privata arbetsgivare (AB-P) vid anställning av assistenter där föreningen STIL är arbetsgivare,
- att anställning skall ske enligt AB-P kapitel 1 § 1 grupp 2 s k annan arbetstagare,
- att LAS § 5 punkt 1 avseende avtal om tidsbegränsade anställningar om det föranleds av arbets särskilda beskaffenhet är tillämplig i dessa fall.

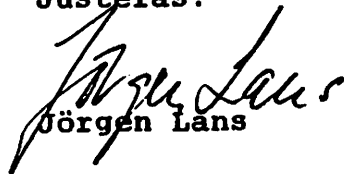
§ 3 Överenskommelsen avser tiden 1986-06-02 till 1988-05-31 då den upphör utan föregående uppsägning.

Överenskommelsen kan av parterna sägas upp under giltighetsperioden varvid 3 månaders ömsesidig uppsägningstid skall tillämpas.

§ 4 Förhandlingarna förklarades avslutade.

Vid protokollet:

P.E. Lundqvist

Justeras:

Jörgen Lans

Månadens ros går till Inga-Lill Wikman

Inga-Lill arbetar som områdesansvarig inom hemtjänst på socialdistrikt 1 i Stockholm. Heléna Ericsson som bor med boendeservice på Söder fick en vanlig bostad anvisad i Vasastan. I den nya bostaden vill hon sköta sin personliga assistans enligt Steg 1 modellen - alltså rekrytera, träna och schemalägga sina assistenter själv medan kommunen fungerar som arbetsgivare. Det berättade hon för Inga-Lill. Inga-Lill frågade först om Heléna hade egna erfarenheter med rekryteringen och schemaläggningen av sina assistenter. Det hade Heléna som bott en stor del av sitt liv på institution inte. Inga-Lill sa då att hon trodde på Helénas förmåga att lära sig det och att hon visste att Heléna skulle få stöd med detta från STIL.

Inga-Lill får månadens ros för sin tro och sina positiva förväntningar på STIL-medlemmen Heléna.

**Vi hoppas på att fler inom förvaltningen
följer hennes exempel.**

Rapport om studiebesöket från Socialhögskolan i Hildesheim

Som annonserat i förra STILETTEN hade STIL studiebesök av Prof. Ingolf Österwitz och ett dussin studerande under vecka 38.

Våra gäster hade tillfälle att träffa STIL-medlemmar i deras hem och i grupp. Ingolf som själv använder manuell rullstol undervisar i psykologi och intresserar sig för metoder för träning och medvetenhetshöjande hos människor med funktionshinder. Han var t ex en av grundarna till en förening i Heidelberg som förmedlar personliga assistenter.

Vem ska undervisa?

I detta arbete har det ibland visat sig nödvändigt att träna upp människor som har vistats hela sitt liv på institution. Föreningen i Heidelberg har ett antal träningsbostäder där man under en månad kan pröva på att bo med hjälp av assistenter. Assistenterna vid sådana träningstillfällen är medlemmar i föreningen med uppgift att ge assistans och samtidigt tala om hur de upplever anvisningarna.

En sjuksköterska?

Föreningen vars styrelse består nästan uteslutande av människor med funktionshinder anställer en icke-funktionshindrad sjuksköterska med uppgift att undervisa brukarna i rätt kost och hjälpmedel. När Ingolf berättade att hon även

visar assistenterna i brukarnas hem hur de ska arbeta kunde Bengt och jag inte behärska oss och vi började skratta. Tänk er den situationen där ni sitter tyst medan sjuksköterskan talar om för din assistent vad du behöver och hur du vill ha det gjort! Vilken attityd implanteras då i assistenten redan från början.

Eller brukarna?

På den punkten har vi inom STIL den bestämda åsikten att det måste vara brukaren själv som anvisar assistenterna. Om någon ska tränas så är det brukaren, tycker vi. Att vara arbetsledare kräver färdigheter som vi tror kan förvärfas. Ett sätt att träna upp sig kunde vara att iakta hur andra brukare av personlig assistans ger anvisningar och att efteråt diskutera tillsammans vad de gjort bra eller dåligt.

Intressant forskning

Ingolf håller på att förbereda ett antal forskningsarbeten tillsammans med några studerande som gör sitt examensarbete. I ett projekt kommer man att inventera det sociala informella nätverk som människor med behov av personlig assistans har byggt upp. Hur garderar man sig mot en eventuell nödsituation där man plötsligt inte har någon assistent? Hur organisera man ytterligare assistans när myndigheterna inte tilldelar tillräckligt många timmar? En intressant fråga i sammanhanget är då vad kostar extraassistansen i pengar, i presenter, i genter, i tjänster eller beroende?

Läsa utomlands?

Ingolf påpekar att Socialhögskolan i Hildesheim är helt rullstolstillgänglig, även studenthemmet. Det är alltså fritt fram att börja läsa där.

Arbetsgivarmodellen vanlig i BRD

Det kan vara intressant att veta att det finns många kamrater i Västtyskland som anställer sina egna assistenter med offentliga medel. (Problemet är bara att man får inte ha några större inkomster för att få dessa offentliga medel.) Det uppseende som STIL-projektet får i Sverige visar att här betraktar man det som en mycket ovanlig idé att funktionshindrade ordnar sin personlig assistans själva.

Adolf

Månadens ros

Under denna rubrik ska vi hedra de människor som förstår vad vi vill uppnå och stöder oss i vårt arbete. (Att det just blev en ros, beror i första hand på att min dator kan trycka rosor.) Vi vill inte enbart utöva negativ kritik, vi vill i första hand stödja och uppmuntra det som är bra. Kom med förslag till lämpliga kandidater.

Adolf

Protokoll fört vid STIL:s extra årsmöte 1986.09.14

Närvarande: Lars-Åke Karlsson *Folke Carlsson*

Siv Rodrick

Bengt Elmen

Yngve Bejersten

Gunbritt Thorell

Barbara Silfverskiöld Linden

Lilian Persson

Adolf Ratska

Margareta Sand

Bengts medhjälpare: Gertrud Du Rietz

- § 1 Lars-Åke hälsade alla välkomna till extra årsmötet.
- § 2 Dagordningen godkändes. Röstlängden fastställdes till 8 röster.
- § 3 Till ordförande för extra årsmötet valdes Folke Carlsson.
- § 4 Till sekreterare valdes Lilian Persson och till justerare valdes Yngve Bejersten.
- § 5 Årsmötet var utlyst i början av augusti i Stiletten, alltså stadgeenligt.
- § 6 Lars-Åke lämnade information om bakgrunden till nya stadgar, samt rapporterade om STIL-kooperativets bildande.
- § 7 Mötet behandlade stadgeförslaget för STIL-föreningen paragraf för paragraf.
- § 8 De nya stadgarna fastställdes med de gjorda ändringarna.
- § 9 Mötet beslutade utvidga STIL:s styrelse med följande suppleanter: Siv Rodrick, Yngve Bejersten, Barbara Silfverskiöld Linden.
- § 10 Lilian rapporterade att för föreningen STIL har Giro-Bank

konto öppnats i Första Sparbanken i Handen.

§ 11 Mötet uppdrog åt Lars-Åke att undersöka om veckoslutskursen i arbetsrätt.

§ 12 Möte med en tysk grupp den 19/9. Alla medlemmar är välkomna.

§ 13 Bengt och Yngve meddelade att mötet med nya medlemmar blir hos Adolf den 29/9. Alla medlemmar som vill hjälpa till med information om STIL är välkomna.

§ 14 Uppsägning av personliga skäl: frågan bordlades då Ingrid ej var närvarande.

§ 15 Siv refererade litteratur: "Social serviskunskap" del 1 och 2. Handikappinformationen är dåligt representerad, däremot tydlig och lättläst, bra som uppslagsbok då olika områden inom social service presenteras överskådligt, viktig litteraturhänvisning bl.a : 1. Konflikt och konfliktlösning
2. Ergonomi i hemtjänst
3. Rygghälsa

Siv föreslog dessutom att man via Stiletten skulle ta reda på intresset för en veckoslutskurs om socialtjänstlagen som ev. kunde följas av cirkelstudier.

§ 16 Övriga frågor:

Uteslutning av medlemmar: Brev hade inkommit från två medlemmar om notisen i Stiletten nr 3 - 86. Frågan diskuterades. Mötet beslöt att en ursäkt till namngivna medlemmar förs in i Stiletten nr 4 - 86.

Prisutdelning: I STIL- tävlingen har första årskortet till Skansen vunnits av Lilian som på 21 dagar haft 17 vårdbiträden.

Bengt meddelade att brochyren börjar tryckas vecka 39.

Bengt meddelade att rutinerna för nya medlemmar skall bli bättre.

Siv erbjöd sig kontakta ev. tveksamma medlemmar om fortsatt med-

lemskap i STIL.

Bengt rapporterade att Finlandsresan i november kostar 25 000kr, 15 000 kr är redan anskaffade, resterande 10 000 kr kommer att sökas från olika fonder. Budgeten bygger på att STIL betalar 4 000 kr och deltagarna 500 kr var.

- § 17 Lars-Åke avslutade mötet kl 20.45, tackade för livligt debatt-deltagande och goda landgångar, levererade av Lennart Adolfsson med fru Barbro, 11 såldes till medlemmar 20 kr/st=220 kr som tillfaller kassan.

Vid protokollet:

Lilian Persson

Justeras av:

Yngve Bejersten

B E/G D R